

Dosarul nr. 3ra-692/23
2-21027993-01-3ra-27062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Gh. Mîra, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

31 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Trubca Vasile împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 30 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 23 februarie 2021 Trubca Vasile s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil

În argumentarea acțiunii, reclamantul a menționat că, a fost angajat al organelor afacerilor interne al IGP al MAI, cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne, inclusiv angajat al Izolatorului de detenție provizorie al IGP MAI al RM. Până la reforma Ministerului Afacerilor Interne din anul 2013, angajatorul direct era Ministerul Afacerilor Interne, iar după reforma din 2013, angajați al Inspectoratului General de Poliție al MAI.

Astfel, consideră că activând în funcția nominalizată, adică paza și escortarea persoanelor deținute, arestate penal, fie contravențional, precum și cele condamnate, în cumul, precum și corelativ cu instituții de tip penitenciar, nu se iau în considerare actele normative, ce apără drepturile sale în cadrul activității în organele afacerilor interne, ce la rândul său influențează și la eliberarea din serviciul Ministerului Afacerilor Interne, la recalcularea eficientă al vechimii în muncă, ce influențează și poate influența și asupra pensiei achitate și cuantumului acesteia.

La data de 05 iunie 2018, a primit confirmarea cu nr.8671 de la IGP MAI al RM, prin care s-a indicat faptul că, termenul total de activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu tot cu avantaje, al reclamantului constituie 25 ani 14 zile. Cu calculul dat, la data de 19 septembrie 2020, s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Strășeni, cu solicitarea cuantumului pensiei, de la momentul eliberării și până la momentul adresării, cu achitarea tuturor sumelor indemnizațiilor, compensațiilor, de la momentul eliberării și până la momentul dat, dar, la data de 04 noiembrie 2020, a primit refuzul în satisfacerea cererii.

La data de 13 noiembrie 2020, a contestat răspunsul dat cu cerere de dezacord la Casa Națională de Asigurări Sociale, iar la 04 ianuarie 2021 i s-a refuzat în satisfacerea cererii. Ca rezultat, la data de 15 ianuarie 2021, a adresat o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale. La data de 02 februarie 2021, a primit refuz în satisfacerea cererii prealabile.

Astfel, a indicat că, a fost nevoit să se adreseze cu cerere de contestare al acțiunilor Casei Naționale de Asigurări Sociale privind declararea ilegală al refuzului și obligarea de efectuare al recalculării pensiei.

Reclamantul Trubca Vasile a solicitat recunoașterea drept ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 02 februarie 2021, prin care i s-a refuzat în satisfacerea cererii de recalculare a pensiei de la momentul demisionării și până la ziua de azi, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia în conformitate cu confirmarea Inspectoratului General al Poliției nr. 8671 din 05 iunie 2018, de la momentul demisionării la pensie și până la ziua de azi, cu achitarea tuturor sumelor restante, indemnizațiilor, compensațiilor cuvenite (f.d. 3-5).

Prin hotărârea din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Trubca Vasile împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, s-a admis.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – decizia CTAS Strășeni din 04 noiembrie 2020 privind refuzul în recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și decizia adoptată în procedura prealabilă – refuzul CNAS nr. T-81/21 din 02 februarie 2021 și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea cuantumului pensiei lui Trubca Vasile, de la data demisionării, în baza certificatului Inspectoratului General al Poliției nr. 8671 din 05 iunie 2018, care confirmă vechimea în muncă cu avantaje a domnului Trubca Vasile de 25 ani, 00 luni, 14 zile (f.d. 85, 89-101).

La data de 20 aprilie 2022 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat (f.d. 87, 88), ulterior la 18 iulie 2022 a depus apel motivat (f.d. 106, 107-109) împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 30 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul

declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 129, 130-140).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, cerând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

Instanța de apel a reiterat faptul că, ca urmare a recalculării vechimii în muncă cu avantaje a lui Trubca Vasile prin certificatul nr. 8671 din 05.06.2018, vechimea în muncă a acestuia a constituit 25 ani, 00 luni, 14 zile, fiindu-i calculată vechimea în muncă, pentru perioada de activitate în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, în perioada de la 20.04.1991 (ordinul Direcției de Poliție mun. Chișinău nr. 36ef. din 24.05.1991) - 05.01.1998 (ordinul Comisarului General al Poliției nr. 1ef. din 05.01.1998); 01.12.1999(ordinul Inspectoratului de Poliție mun. Chișinău nr. 58ef. din 30.11.1999) - 01.08.2003 (ordinul Comisarului General al Poliției nr. 34ef. din 01.08.2003) ; 13.02.2004 (ordinul Direcției Generale Resurse Umane nr. 11ef. din 13.02.2004) - 05.04.2006 (ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 118ef. din 28.04.2006). Astfel, Trubca Vasile a activat în cadrul sistemului penitenciar, inclusiv în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Inspectoratului de Poliție mun. Chișinău, vechimea în muncă pentru perioada dată fiind calculată în temeiul Hotărârii Guvernului nr.78/21.02.1994 și Ordinului MAI nr.96 din 20.03.2018.

Colegiul a menționat că, colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) sunt persoanele care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, nefiind limitat cercul de subiecți doar la persoanele angajate în cadrul sistemului penitenciar, or, izolatoarele de detenție provizorie sunt formate în comisariatele de poliție și asigură paza persoanelor deținute în izolatorul de detenție provizorie destinat și pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

Instanța de apel a reținut că la data de 26 octombrie 2020, când Trubca Vasile a depus cerere către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Strășeni, dânsul întrunea condițiile stipulate la art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544 din 23.06.1993, însă autoritatea publică neîntemeiat i-a refuzat stabilirea pensiei, interpretând eronat prevederile art. 8 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.04.1994 și refuzând în admiterea calculării pensiei pentru vechime în muncă, din motiv că, înlesnirile de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă doar colaboratorilor care activează sau au activat în instituțiile nominalizate în norma enunțată.

În context, Completul judiciar a considerat neîntemeiat argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că, acordarea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă doar persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu cum este indicat în ordinul emis de Ministerul Afacerilor Interne, or, izolator de detenție provizorie urmează să se înțeleagă izolator de urmărire penală, întrucât acest statut îi este acordat de lege, iar denumirea uzuală specificată a acestuia nu influențează caracterul și statutul legal atribuit.

Colegiul a respins ca fiind irelevante și expunerile apelantului cu privire la imposibilitatea calculării/recalculării pensiei pentru vechime în muncă, deoarece este stabilită deja pensia pentru dezabilitate fără termen, or, la caz, prin prisma prevederilor legale aplicabile speței privind sistemul public de pensii, beneficiarul indiferent de faptul stabilirii pensiei de invaliditate, beneficiază să dreptul al calcularea/recalcularea pensiei pentru limită de vârstă, în contextul în care, prevederile art. 9, 14 coroborate cu art. 32 din Legea nr. 156 din 14.10.1998 stipulează expres că, în sistemul public, se acordă inclusiv pensie pentru limită de vârstă și pensie de dizabilitate. Dreptul la pensie pentru limită de vârstă se acordă dacă sînt îndeplinite cumulativ condițiile privind vârstele de pensionare și stagiile de cotizare prevăzute de prezenta lege, stabilindu-se pe viață. Pensia de dizabilitate se stabilește pe perioada cât durează dizabilitatea, confirmată de Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă sau structurile sale teritoriale.

Referitor la perioada pentru care în privința lui Trubca Vasile urmează a fi calculată/recalculată și achitată pensia pentru limita de vârstă, instanța de apel a specificat că, la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 54 al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, coroborat cu art. 35 alin. (1) și (2) din Legii nr. 156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii, care stabilește expres că, suma pensiei calculată pentru pensionarii din rândurile militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și pentru familiile acestora și nesolicitată la timp se plătește pentru perioada precedentă, însă cel mult pentru 3 ani premergători datei solicitării pensiei, iar sumele pensiei neprimite la timp din vina organelor care au stabilit sau care plătesc pensia se plătesc pentru perioada precedentă fără limite în timp, astfel încât, pensia urmează a fi recalculată începând cu data demisionării.

La data de 05 iunie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 30 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 142, 143), iar la 23 iunie 2023 a depus motivarea recursului (f.d. 146, 147-149), solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea lui Trubca Vasile să fie declarată inadmisibilă (f.d. 88, 89-90).

În motivarea recursului recurenta a reiterat circumstanțele de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în referința la cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Recurenta a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au verificat totalitatea circumstanțelor cauzei, inclusiv faptul că Trubca Vasile fiind beneficiar de pensie de dizabilitate, nu a solicitat prin cerere schimbarea pensiei, adică trecerea de la pensia de dizabilitate, la pensia pentru vechime în muncă, care să justifice pretențiile acestuia din acțiune, prin urmare au fost emise acte judecătorești neîntemeiate.

Menționează recurenta că potrivit documentelor din dosarul de pensionare a lui Trubca Vasile, ultimul este beneficiar de pensie de dizabilitate cu grad accentuat, care a fost stabilită din 10 mai 2006, în proporție de 55% din suma soldei primite înainte de concediere (2005–2006), motivul eliberării fiind boală, conform ordinului MAI nr. 118ef din 28 aprilie 2006. Astfel, nu pot fi reținute argumentele acestuia privind calcularea/recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, deoarece deja este stabilită pensie de dizabilitate fără termen.

Recurenta comunică că la stabilirea pensiei de dizabilitate, nu este necesară vechimea în muncă, deoarece motivul eliberării din serviciu în 2006 a fost „boală” și

nu „vechime în muncă”, iar quantumul pensiei de dizabilitate se calculează în dependență de cauza și gradul de dizabilitate, și nu în dependență de vechime în muncă.

Totodată specifică recurenta că Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 nu conține prevederile prevăzute în Ordinul MAI ne. 96/2018 (perioada de activitate în cadrul subdiviziunilor de pază, escortă și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală, izolatoarele de detenție provizorie).

Punctele 7 lit. g) și 8 lit. d) din Hotărârea menționată, prevăd expres circumstanțele în care la calcularea vechimii în muncă se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu și anume, în instituțiile penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrările de subteran.

Prin urmare, important este faptul că două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu cum este indicat în ordinul emis de Ministerul Afacerilor Interne. La caz, Trubca Vasile a activat în cadrul izolatorului de detenție preventivă, și nu în instituțiile prevăzute de art. 8 pct. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, astfel solicitarea acestuia nu se încadrează în cadrul legal menționat, urmând a fi respinsă.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 30 mai 2023, fiind comunicat recurentei, prin intermediul poștei electronice în aceeași zi (f.d. 141).

La data de 05 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 30 mai 2023 a

Curții de Apel Chișinău, în termenul stabilit de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (f.d. 142, 143).

Alineatul (2) al art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentei la data de 20 iunie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 145).

La data de 23 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recursul motivat împotriva deciziei din 30 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 146, 147-150).

Astfel, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 30 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs

în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc